

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudkyň JUDr. Evy Pechové a Mgr. Martiny Weissové ve věci

žalobce

ŽIVA zemědělská obchodní a. s., IČ 609 17 598
sídlem Klášterec nad Orlicí 120
zastoupen advokátem Mgr. Martinem Mačkou,
se sídlem Husova 774, Ústí nad Orlicí

proti
žalovanému

Ministerstvo zemědělství České republiky
se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2015, č. j. 48992/2015-MZE-171212, sp.
zn. 15VD13144/2015-17212,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce podal k Městskému soudu v Praze žalobu proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu v Praze (dále též „prvostupňový orgán“ či „Fond“) ze dne 26. 7. 2010, sp. zn. 2006/11633/130, č. j. SZIF/2010/0223751, kterým byla zamítnuta jeho žádost o zvýšení stávajícího individuálního referenčního množství mléka pro dodávky podle § 6, § 7 odst. 1 nařízení vlády č. 244/2004 Sb., o stanovení bližších podmínek pro uplatnění dávky v odvětví mléka a mléčných výrobků v rámci společné organizace trhu s mlékem a mléčnými výrobky, ve znění nařízení vlády č. 517/2004 Sb., nařízení vlády č. 258/2005 Sb., nařízení vlády č. 293/2007 Sb., a nařízení vlády č. 308/2012 Sb., (dále jen „nařízení vlády č. 244/2004 Sb.“) a podle nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (dále jen „jednotné nařízení o společné organizaci trhů“), ve znění pozdějších předpisů a na základě rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 10 Ca 314/2007 – 40, a rozsudku č. j. 7 A 225/2010 – 40, a podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“).

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce v obecné rovině namítal nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a podstatné vady řízení spočívající v nevypořádání se s jím uplatněnými námitkami k výši Fondem vypočteného množství volného referenčního množství mléka. Nesouhlasil se závěrem správních orgánů, jímž bylo odůvodněno zamítnutí jeho žádosti, a to že ke dni 1. 8. 2005 mělo dojít k úplnému rozdělení rezervy pro dodávky mléka. Tvrzeným důvodem pro rozdělení rezerv byla specializace producentů na chov čistě mléčných plemen s rostoucí užitkovostí a očekávanému přidělení restrukturalizační rezervy, jež byla uvolněna nařízením Komise (ES) č. 927/2006. Žalobce však byl přesvědčen, že výpočet záporné hodnoty rezervy, ke kterému správní orgány dospěly, byl nesprávný. Vyšly totiž z údajů, že ke dni 1. 9. 2005 činila volná rezerva pro dodávky částku 183 795 t a volná rezerva pro přímý prodej částku 97 924 t. Poté, v důsledku schválení masivního počtu převodů a stanovení nového rozdělení vnitrostátního referenčního množství mléka pro rok 2005/2006, dospěly k tomu, že ke dni 27. 12. 2005 byla výše rezervy pro dodávky přechodně záporná (- 61 485 182 kg), což vedlo Fond k vyčlenění nulové rezervy.
3. Namítal, že podle § 6 odst. 4 nařízení vlády č. 244/2004 Sb., je správní orgán povinen ve stanovené lhůtě vyčlenit část rezervy a tím, že byla vyčleněna nulová rezerva, správní orgán obešel právní předpis, jelikož ve skutečnosti žádnou část rezervy nevyčlenil.
4. Žalobce vytkl Fondu, že rozhodoval na základě podkladů, z nichž srozumitelně nevyplývala objektivita omezení trhu s mlékem. Podklady rovněž neobsahovaly dostatek důvodů pro závěr o přiměřenosti provedeného omezení trhu.
5. Za rozporné označil na jedné straně závěr správních orgánů o záporné hodnotě rezervy, a na druhé straně závěr o nepatrném množství rezervy.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

6. Namítal, že tabulka předložená žalovaným k určení průběžného stavu rezervy, je nedostatečným podkladem k tomuto určení. Popřel, že by z ní bylo možno dovodit nulovou hodnotu rezervy individuálního referenčního množství mléka (dále též „IRMM“). Naopak z ostatních podkladů měl za osvědčené, že rezerva neměla nulovou hodnotu. Tabulce vytkl i její dodatečné vyhotovení, proto byl přesvědčen, že ji nelze použít k prokázání průběžného stavu rezerv IRMM. Shrnu, že údaj o neexistenci volného referenčního množství mléka nemá oporu ve správním spise.
7. Upozornil na odlišný postup Fondu při vyčlenění rezervy ke dni 1. 8. 2005, než při vyčlenění rezervy ke dni 1. 3. 2006. Fond při vyčlenění rezervy ke dni 1. 8. 2005 uvedl jako důvod realizaci převodu a změn IRMM v průběhu měsíce července 2005, ačkoli tyto převody nebyly schváleny Komisí. Na rozdíl od převodu ke dni 1. 3. 2006, kdy Fond postupoval tak, jako by převody IRMM měly zůstat Komisí neschváleny. Odmítl argument žalovaného, že pro vyčlenění rezervy k datu 1. 8. 2005 byla k dispozici značná část volné rezervy, kterou bylo možno použít, když oproti tomu rezervy pro přerozdělení ke dni 1. 3. 2006 nebylo možné vyčlenit, neboť žádné volné rezervy nebyly. Žalobce konstatoval, že závěr správních orgánů o neexistenci volných rezerv nevycházel z objektivních skutečností, nýbrž z pouhé spekulace žalovaného o budoucím vývoji.
8. Dále žalobce k záporně vyčíslené hodnotě rezervy správními orgány uvedl, že i když Fondem potvrzené převody IRMM nebyly ke dni 27. 12. 2005 schváleny Komisí, nezaložilo by jejich neschválení povinnost vrátit převedené IRMM z rezervy národní kvóty. Konstatoval, že pokud je systém stanovení a rozdělení rezervy mléka založen na dodatečném schválení národní kvóty a převodů Komisí, bude pak stanovení a rozdělení rezervy vždy negativní.
9. Namítal, že právní úprava v době vyhlášení rezervy pro kvótový rok 2005/2006 dne 27. 12. 2005 nezaložila diskreční pravomoc Fondu rozhodnout o tom, zda množství volného referenčního množství mléka je natolik dostatečné, aby proces rozdělení rezervy byl hospodárný. Poukázal na § 6 odst. 4 nařízení vlády č. 244/2006 Sb., jež stanovilo, že Fond vyčlení část rezervy, kterou použije ke zvyšování stávajících, popřípadě přidělování nových IRMM pro dodávky a IRMM pro přímý prodej. Dle čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod je Fond oprávněn takto učinit, pouze jsou-li dány objektivní podmínky pro takový postup, tj. v případě existence volného referenčního množství mléka rezervy v rámci národní kvóty. Žalobce byl přesvědčen, že pokud Fond vypočetl množství volné rezervy jako nepatrné, znamená to, že určité volné referenční množství mléka způsobilé k vyčlenění a rozdělení zde existovalo. Nelze tudíž hodnotu rezervy považovat za zápornou.
10. Výše uvedený názor, že se ke dni 27. 12. 2005 v rezervě vyskytovalo určité volné referenční množství mléka, žalobce podpořil rovněž úvahou, že pokud správní orgány konstatovaly stav „kladné rezervy“ ke dni 1. 9. 2005, pak se musela tato „kladná“ výše rezervy vyskytovat i ke dni 27. 12. 2005.
11. Zdůraznil, že pokud by byla řádně vyčleněna dne 27. 12. 2005 část rezervy určená ke zvýšení stávající IRMM, pak by bylo jeho žádosti zajisté vyhověno, jelikož byl jediným žadatelem o zvýšení IRMM.
12. Žalobce závěrem v žalobě upozornil na rozpory v tvrzeních žalovaného ve vztahu k dokumentům obsaženým ve správním spise. Poukázal na informaci Fondu ze dne 14. 8. 2007, č. j. SZIF/2007/02480265 (dále jen „Informace“), v níž Fond uvedl, že pro zvyšování

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

a přidělování nových IRMM k datu 1. 3. 2006 nebyla k dispozici žádná volná rezerva. Přitom ze Situační a výhledové zprávy MLÉKO Ministerstva zemědělství České republiky – prosinec 2006, obsahující vyhodnocení kvótového roku 2005/2006, tj. za období od 1. 4. 2005 do 31. 3. 2006 (dále jen „Situační zpráva“), vyplývá, že rezerva ke dni 31. 3. 2006 činila 7 855 140 kg, z toho volná rezerva částku 2 956 752 kg.

13. Dále podle Informace činila výše rezervy pro dodávky ke dni 31. 7. 2005 částku 4 892 629 kg. Avšak následující den 1. 8. 2005 byla dle Situační zprávy vyčleněna z dané celkové rezervy k přidělení částka 4 897 t. Vyčleněna tak byla část větší než celková rezerva.
14. Žalobce navrhl soudu, aby rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
15. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 13. 1. 2016 odmítl veškeré žalobní námitky. Popřel, že by existovala rezerva, jež mohla být vyčleněna, a to bez ohledu na nepatrné množství volné rezervy. Uvedl, že žalobce účelově manipuluje s údaji z administrativního systému mléčných kvót. Zdůraznil, že v souladu s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2014, č. j. 7 A 225/2010 – 40, doplnil veškeré potřebné dokumenty, z nichž je zřejmý jak průběžný stav rezervy, tak aktuální stav volné rezervy. Poukázal na to, že nulová rezerva byla ještě po roce 2005 vyhlášena koncem roku 2006, pro vyčlenění nulové výše rezervy pro rok 2007. Současně upozornil na to, že administrace systému mléčných kvót byla kontrolována jak Ministerstvem zemědělství, tak Evropskou komisí.
16. Vysvětlil, že Fond nemohl vyčlenit žádné volné množství pro přidělení či navýšení kvót na konci roku 2005, jelikož zde nebylo žádné volné množství pro přidělení či navýšení kvót. Tento postup byl v souladu s uvedeným rozsudkem, v němž bylo stanoveno, že jednou z objektivních podmínek pro jiný než uvedený postup je existence volného referenčního množství mléka v rámci příslušné rezervy. Kvóta přímého prodeje a kvóta pro dodávky byly administrovány odděleně, jakož i rezerva pro přímý prodej a rezerva pro dodávky. Bez odsouhlasených převodů a změn uveřejněných dodatečně v Úředním věstníku EU nebylo možno dojít k závěru o disponibilním kladném množství rezervy.
17. Uvedl, že pokud žalobce potřeboval vlastnit další kvótu, nebyl omezen na trhu, nýbrž měl možnost provést převod kvóty od jiného držitele kvóty a tento převod pak oznámit Fondu.
18. Námitku žalobce o rozpornosti a nelogičnosti výpočtu hodnoty rezervy v záporných číslech ve vztahu ke zjištěnému, byť nepatrnému, množství rezervy zásadně odmítl. Uvedl, že dnem rozhodným pro stav rezervy a vyhlášení objemu části rezervy pro přidělování nových a či navýšení stávajících kvót k 1. 3. 2006 byl dle nařízení vlády č. 244/2004 Sb, datum 27. 12. 2005. Upozornil, že žalobce ve svých výpočtech porovnal údaje z průběhu kvótového roku se stavem k předmětnému dni, nezohlednil však změny a převody, které nastaly do výše uvedeného dne. Uzavřel, že závěry žalobce o stavu rezervy tak nebyly správné. Poukázal na přílohu k napadenému rozhodnutí, jež tvoří tabulka s přehledem vývoje stavu rezervy. Použité údaje byly poskytnuty administrátorem systému mléčných kvót pro přehlednost a doložení dynamického vývoje rezervy; tento systém administrace byl přitom v průběhu závaznosti režimu mléčných kvót několikrát kontrolován, jak Evropskou komisí, tak žalovaným.
19. Námitku žalobce o nedostatečnosti přílohy k napadenému rozhodnutí, tj. tabulky, pro určení průběžného stavu rezervy, resp. stavu rezervy k rozhodnému dni, označil jako účelovou. Konstatoval, že tato námitka nebyla ze strany žalobce nikterak doložena

podklady a ani řádně odůvodněna, tudíž není jasné, proč žalobce údaje v tabulce zpochybňuje. Pokud žalobce za této situace odkazoval na určité dokumenty, tyto však neobsahovaly uvedení stavu rezervy k rozhodnému datu, tj. ke dni 27. 12. 2005, nýbrž byly vyhotoveny až po dodatečném schválení převodů IRMM Evropskou komisí. Vzhledem k výše uvedenému nemohly být žalobcem vyjmenované podklady relevantním důkazem ve věci. Navíc se jednalo o dvě různé kvóty, jelikož rezervy pro přímý prodej a pro dodávky jsou vedeny odděleně, proto nebylo možné převody zrealizovat jiným způsobem. V mimořádném termínu bylo vyhovělo masivním převodům, tudíž rezerva byla záporná do doby, než tyto převody odsouhlasila Evropská komise. Při přidělování rezervy k 1. 8. 2005 se jednalo o mimořádný postup, aby bylo možné vyjít vstříc zemědělské veřejnosti s tím, že se Evropské komisi podaří v Evropské komisi zdůvodnit uvolnění dalšího mimořádného množství, tzv. restrukturalizační rezervy pro nové členské země ES. Konkrétně bylo dne 30. 6. 2005 Fondem zveřejněno oznámení o stanovení části rezervy (dle čl. II odst. 3 nařízení vlády č. 258/2005 Sb., jímž se mění nařízení vlády č. 244/2004 Sb.). Fond tak vyčlenil část rezervy pro použití k přidělení nového IRMM pro dodávky a přímý prodej následujícím způsobem: IRMM pro dodávky ve výši 4 897 000 kg a IRMM pro přímý prodej ve výši 54 903 000 kg. Celkem bylo přijato 2 833 žádostí, z toho žádostí o o zvýšení kvót 1 966 (pro dodávky 1 793 a pro přímý prodej 173); o přidělení nových kvót 867 žádostí (pro přímý prodej 857 a pro dodávky 10). Zamítnuto bylo celkem 318 žádostí.

20. Žalovaný nesouhlasil s námitkou žalobce, že nevycházel ve věci z objektivních skutečností. Poukázal na hlášení České republiky vůči EU dle čl. 24 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 592/2004, v němž bylo uvedeno, že změna IRMM pro přímý prodej na IRMM pro dodávky od 1. 4. 2005 do 30. 6. 2006 – počet realizovaných změn 950, množství mléka 64 601,472 t. Dále změna IRMM pro dodávky na IRMM pro přímý prodej od 1. 4. 2005 do 30. 6. 2006 – počet realizovaných změn 6, množství mléka 81,9 t. V době vyhlášení rezervy pro kvótový rok 2005/2006 dne 27. 12. 2005 zde objektivní podmínky pro takový postup nebyly dány, neboť k danému dni nebyla k dispozici žádná volná rezerva.
21. Námitky žalobce o rozpornosti tvrzení žalovaného ve vztahu k dokumentům obsaženým ve spise, žalovaný označil za účelové. Uvedl, že žalobce pomíjí skutečnost dynamického vývoje stavu rezervy; taktéž nezohledňuje, že pro přidělování je rozhodná výše rezervy k předmětnému dni 27. 12. 2005. Údaje publikované v Situační zprávě jsou vždy zveřejňovány za kvótový rok až po celkovém uzavření kvótového roku, tj. po zohlednění všech změn a převodů kvót; tedy až po potvrzení Komisí v každoročně publikovaném nařízení Komise (ES) o rozdělení vnitrostátních kvót na příslušný rok. Kvótový rok končil 31. března kalendářního roku a Evropská komise přitom zveřejnila údaje se zpožděním tří měsíců - dne 2. 6. 2006 v nařízení Komise (ES) č. 832/2006, kdy stanovila pro Českou republiku vnitrostátní kvótu pro dodávky v objemu 2 678 931 873 kg a pro přímý prodej v objemu 3 211 127 kg.
22. Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III.

Obsah správního spisu

23. Dne 9. 1. 2006 podal žalobce žádost o zvýšení IRMM dle nařízení vlády č. 244/2004 Sb.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

24. Fond dne 26. 7. 2010 vydal rozhodnutí, jímž zamítl žádost žalobce o zvýšení stávajícího IRMM pro dodávky dle § 6, § 7 odst. 1 nařízení vlády č. 244/2004 Sb., dále dle jednotného nařízení o společné organizaci trhů a v souladu s rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 10 Ca 314/2007-40. V odůvodnění Fond uvedl, že ke dni 1. 8. 2005 bylo producentům přiděleno veškeré volné množství rezervy. Vysvětlil, že během kvótového roku 2005/2006 docházelo k masivnímu počtu vyžádaných převodů – změn IRMM přímého prodeje na IRMM pro dodávky, a to dle čl. 6 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1788/2003 a dle čl. 3 nařízení Komise (ES) č. 595/2004 a dle § 10 nařízení vlády č. 244/2004 Sb., jež byly producentům potvrzeny. Evropská komise tyto následně schválila nařízením č. 832/2006 v červnu 2006. Důsledkem uvedeného schválení vyžádaných převodů – změn Evropskou komisí a stanovení nového rozdělení vnitrostátního referenčního množství mléka na dodávky a přímé prodeje pro rok 2005/2006 konkrétně došlo k tomu, že ke dni 27. 12. 2005, kdy dle § 6 odst. 4 nařízení vlády č. 244/2004 Sb., bylo nutné vyhlásit (vyčlenit) část rezervy pro navyšování stávajících IRMM nebo přidělování nových IRMM, byla výše rezervy přechodně záporná, tj. – 61 485 182 kg. Bylo tak třeba, aby Fond přikročil k vyhlášení (vyčlenění) nulové rezervy, jak u dodávek, tak u přímého prodeje. S ohledem na výše uvedené Fond zamítl žalobci jeho žádost.
25. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání dne 9. 8. 2010, žalovaný toto odvolání rozhodnutím ze dne 6. 12. 2010 pod č. j. 29611/2010-17210. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal k Městskému soudu v Praze žalobu, které bylo rozsudkem soudu ze dne 18. 12. 2014 pod č. j. 7 A 225/2010-40, vyhověno a rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2010 bylo zrušeno. Důvodem jeho zrušení byla nezákonnost nevyčlenění rezervy v rozporu s § 6 odst. 4 nařízení vlády č. 244/2004 Sb. Soud shledal rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nevypořádání se s námitkou žalobce týkající se porušení § 6 odst. 3, 4 nařízení vlády č. 244/2004 Sb. Soud zdůraznil, že přes dynamický proces naplňování rezervy, postrádá ve správním spise podklady, ze kterých by byl zřejmý průběžný stav rezervy a aktuální stav volné rezervy; ze správního aktu Fondu ze dne 27. 12. 2005 o vyčlenění rezervy nebylo možné zjistit důvody k vyčlenění nulové rezervy, když tento akt neobsahoval žádné odůvodnění a z předloženého správního spisu nebylo zřejmé, zda vyčlenění rezervy předcházelo nějaké řízení a na základě jakých podkladů bylo vydáno. Žalovaný si proto vyžádal od Fondu doplnění spisového materiálu, na jehož základě doplnil odůvodnění svého rozhodnutí a rovněž tak učinil jeho nedílnou přílohou tabulku.
26. Soud ve správním spise našel doplnění podkladů formou vyjádření ředitele odboru společných organizací trhu a národních dotací Fondu ze dne 6. 5. 2015, nazvaném poskytnutí doplňujících dat ke spisovému materiálu společnosti Živa zemědělská obchodní a. s. Podstatou vyjádření byly tři tabulky, v nichž byl zpracován průběh stavu rezervy. Tabulka č. 1 zpracovávala stav rezervy pro dodávky – počty producentů, jejichž kvóta byla ve sledovaném období vedena v blokové rezervě; tabulka č. 2, zpracovávající stav rezervy pro přímý prodej – s počty producentů, jejichž kvóta byla ve sledovaném období vedena v blokové rezervě a tabulka č. 3 – přehled převodů a změn IK - s doplněním počtu operací, jež byly v rozhodném období provedeny. Dále ve vyjádření ředitel odboru společných organizací trhu a národních dotací Fondu doplnil a vysvětlil následující. K rezervě volné uvedl, že ta se zvyšuje o části individuálních kvót mléka odejmutých v rámci administrace převodů kvót (15 % odvod); o výši nenaplněné kvóty, která byla zjištěna v rámci vyhodnocovacího procesu plnění kvót; o výši kvót uložených v „blokové rezervě“ u nichž uplynula blokáce 24 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí o odejmutí kvóty producentovi; v rámci administrace žádostí o provedení

změny kvóty (z dodávek na přímý prodej a naopak) se průběžně proporcionálně zvyšují a snižují obě volné rezervy, tj. pokud jedna roste, druhá klesá a naopak). K rezervě blokové doplnil, že ta se zvyšuje o množství mléka, které bylo producentům odejmuto na základě jejich oznámení o ukončení produkce mléka. Blokace trvá 24 měsíců. Dále se tato snižuje o množství po uplynutí 24 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí o odejmutí kvóty, množství pak přechází do volné rezervy. K potvrzení realizovaných změn individuálních kvót konstatoval, že změny kvót byly upraveny v § 10 nařízení vlády č. 244/2004 Sb., kdy o podaných žádostech rozhodoval Fond v průběhu kvótového roku. Konečná úprava výše obou národních kvót (pro dodávky i přímý prodej) byla provedena až po jejich odsouhlasení Evropskou komisí, kdy tyto byly v upravených výších potvrzeny a zveřejněny vydáním nařízení Evropské komise. Závěrem podotkl, že data jsou výstupem z administrace správy mléčných kvót, která byla prováděna v souladu s platným nařízením vlády.

27. Žalovaný tedy po zrušujícím rozsudku Městského soudu v Praze vydal žalobou napadené rozhodnutí, jímž znovu potvrdil rozhodnutí Fondu a odvolání žalobce zamítl. V odůvodnění žalovaný uvedl, že z předpisů ES nevyplývá pro členské země povinnost každoročně rozdělovat rezervu pro navyšování a přidělování nových kvót mléka. Konstatoval, že důvodů, jež vedly k úplnému rozdělení rezervy pro dodávky a pro přímý prodej ke dni 1. 8. 2005 bylo více. Jednak došlo ke specializaci producentů na chov čistě mléčných plemen s rostoucí užitkovostí, což si vyžádalo další navýšení stávajících IRMM tak, aby v případě jejich překročení byly sankce pro producenty minimální, tzn., aby překročení stanoveného limitu producenta bylo také minimální. V novele nařízení vlády č. 244/2004 Sb., byl stanoven druhý termín pro přidělení IRMM z rezervy ke dni 1. 8. 2005 tak, aby mohla být rezerva rozdělena v maximální výši a producenti měli dostatek času na provedení změny přímého prodeje na dodávky mléka, neboť kvóta přímého prodeje byla vysoká, u přímého prodeje nehrozilo překročení IRMM - na rozdíl od IRMM pro dodávky mléka. Počítalo se rovněž s tím, že dojde k masivním převodům kvóty přímého prodeje na kvótu dodávkovou, která neměla tak velké objemy v rezervě a nepokrývala potřeby producentů mléka a zároveň, aby producenti mléka nemuseli ve velkém omezovat či likvidovat stáda dojníc. Jednalo se o postup maximálního uvolnění mléka z rezervy a umožnění následných masivních převodů, jež nebyly běžné. Evropská komise uvolnila restrukturalizační rezervu proto, že statistické údaje o výrobě ukazovaly, že rostoucí část mléčné výroby je uváděna na trh v rámci dodávek a snižující se část produkce v rámci přímých prodejů. Proto Fond podpořil masivní změny přímých prodejů na dodávky. Administrace systému mléčných kvót sledovala tok mléka a každá změna dodávek a přímého prodeje byla schvalována. Odděleně se administrovalo přidělené množství mléka a jejich plnění pro dodávky a pro přímý prodej. Rovněž nebylo možné zaměňovat nebo slučovat rezervu pro dodávky a přímý prodej. Každá rezerva se dělila na část volnou a část blokovou (viz příloha rozhodnutí). Volná část rezerv se zvyšovala o části individuálních kvót mléka (15 % odvod) odejmutých v rámci administrace převodů kvót; o výši nenaplněné kvóty, která byla zjištěna v rámci vyhodnocovacího procesu plnění kvót v jednotlivých kvótových letech (nesplnění kvóty na 70 %); dále o výši kvót uložených v „blokové rezervě“, u nichž uplynula blokace 24 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí a odejmutí kvóty producentovi. Bloková část rezerv se zvyšovala o množství mléka, které bylo producentům odejmuto na základě jejich oznámení o ukončení produkce mléka. Po uplynutí 24 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí o odejmutí kvóty se snížila bloková rezerva o toto množství, které bylo převedeno do volné rezervy. Podle

čl. 6 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1788/2003 ve znění rozhodném, může mít producent mléka k dispozici jedno nebo dvě referenční množství (jedno pro dodávky a druhé pro přímý prodej). V případě provádění změn přímého prodeje na dodávky bylo v administraci kvót do rezervy vráceno předmětné množství mléka původně určeného pro přímý prodej a nově bylo z rezervy pro dodávky žadateli přiděleno stejné množství mléka, které bylo vráceno do rezervy přímého prodeje. Jednalo se však o předběžné přidělení, jelikož po schválení změny ze strany Fondu bylo nezbytné tyto změny zadministrovat až po konečném potvrzení ze strany Evropské komise. V průběhu administrace žádostí o provedení změny kvóty se průběžně zvyšovaly a snižovaly obě volné rezervy (jak pro dodávky, tak pro přímý prodej), tj. pokud jedna rostla, druhá klesala a naopak. Změny kvóty dodávkové na přímý prodej a naopak byly upraveny § 10 nařízení vlády.

28. Žalovaný odmítl odvolací námitku žalobce týkající se informace Fondu ze dne 14. 8. 2007 pod č. j. SZIF/2007/02480265, že ke dni 31. 7. 2005 činila výše rezervy pro dodávky 4 892 629 kg; přitom k následujícímu dni 1. 8. 2005 byla podle situační a výhledové zprávy vyčleněna z celkové rezervy k přidělení část 4 897 t; z čehož žalobce dovodil, že dle uvedených podkladů byla z celkové rezervy podle žalobce vyčleněna část větší, než činila celková rezerva. Žalovaný vysvětlil, že rozhodné datum pro vyhlášení objemu z rezervy, které bylo určeno pro přidělování ke dni 1. 8. 2005, byl stav volné rezervy ke dni 30. 6. 2005 (tj. den, kdy Fond vyhlásil objem rezervy určené ke zvýšení stávajících a přidělení nových IRMM mléka, aby bylo naplněno ustanovení o včasném vyhlášení tohoto množství, tzn. nejpozději 60 dnů přede dnem 1. 8. 2005). Výše volné rezervy se v průběhu roku mění. Operace s IRMM prakticky ze dne na den ovlivňují výši rezervy, je proto reálné, že její výše byla ke dni 31. 7. 2005 a ke dni 1. 8. 2005 rozdílná, což dokládají údaje v tabulce č. 1 k rozhodnutí. Žalovaný poukázal na to, že Situační zpráva byla publikována až po ukončení kvótového roku 2005/2006, tj. po komplexním vyhodnocení celého kvótového roku včetně akceptovaných změn IRMM Evropskou komisí (úprava rozdělení vnitrostátních kvót na dodávky a přímý prodej s ohledem na převody IRMM pro dodávky a přímý prodej, které si vyžádal producent). Žalovaný odkázal na doplněné podklady v řízení ze strany Fondu, jimiž bylo doloženo, že od září 2005 docházelo v České republice k masivnímu počtu vyžádaných změn IRMM přímého prodeje na IRMM pro dodávky dle čl. 6 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1788/2003 a dle čl. 3 nařízení Komise (ES) č. 595/2004 a dle § 10 nařízení vlády, které byly rozhodnutím Fondu potvrzeny (tabulka č. 3 přílohy). Evropská komise je v souladu s čl. 8 nařízení Rady (ES) č. 1788/2003 a s čl. 2 nařízení Komise č. 595/2004 schválila nařízením Komise č. 832/2006 až v červnu 2006, a to retroaktivně. Změnou tohoto stavu, tj. uznáním všech požadovaných změn a jejich zpětného potvrzení ze strany Evropské komise pro kvótový rok 2005/2006, stanovením nového rozdělení vnitrostátního referenčního množství mléka na dodávky a přímé prodeje pro rok 2005/2006 (až po termínu vyhlášení části rezervy pro přidělování IRMM), došlo konkrétně k tomu, že ke dni 27. 12. 2005, kdy dle § 6 odst. 4 nařízení vlády lze rozdělovat rezervu pro navyšování stávajících IRMM či přidělování nových IRMM, byla výše rezervy pro dodávky přechodně záporná, tj. – 61 485 182 kg. V příloze rozhodnutí žalovaný uvedl bilanci rozdělení rezervy pro dodávky (tabulka č. 1) a rezervy pro přímý prodej (tabulka č. 2) podle jednotlivých měsíců, a to ode dne 1. 7. 2005 do dne 27. 12. 2005; tj. do dne, který byl rozhodný pro stanovení výše rezervy, kterou by bylo možné vyhlásit pro přidělení nových či navyšování stávajících IRMM mléka. Z těchto důvodů Fond nemohl vyčlenit část rezervy pro možné navyšování stávajících IRMM či přidělování nových IRMM, a to jak pro dodávky, tak pro přímý prodej. Výše rezervy, kterou uvádí žalobce, tj. 6 000 000 kg, je

nesprávná, protože rozhodující je stav výše rezervy ke dni vyhlášení, tj. ke dni 27. 12. 2005. K tomuto dni se rezerva uvedeným postupem Evropské Komise nacházela přechodně v záporných číslech, nebylo tudíž možné vyčlenit reálnou část rezervy pro navýšení stávajících IRMM či přidělování nových IRMM ke dni 1. 8. 2005 z výše uvedených důvodů. Vyčerpání rezervy je doloženo v příloze k rozhodnutí.

29. Žalovaný odmítl i další žalobcovu námitku, že při vyčleňování rezervy ke dni 1. 8. 2005 Fond postupoval odlišně než při nevyčlenění rezervy ke dni 1. 3. 2006. Vysvětlil, že ke dni 1. 8. 2005 byla k dispozici pro vyčlenění značná část volné rezervy, kterou bylo možné použít. Naopak pro vyčlenění rezervy pro rozdělování ke dni 1. 3. 2006 nebylo možné vyčlenit žádné volné množství, neboť volná rezerva nebyla žádná. Současně zdůraznil, že z předpisů Evropských společenství nevyplývá povinnost každoročně rozdělovat rezervu.
30. Rovněž tak žalovaný nesouhlasil se závěrem žalobce o nesprávnosti záporné rezervy pro dodávky, neboť dle žalobce by neschválení převodů/změn Evropskou komisí nezaložilo povinnost vrátit převedené IRMM z rezervy. Žalovaný poukázal na to, že v roce 2005 se jednalo o mimořádný postup maximálního uvolnění restrukturalizační rezervy pro rozdělování ke dni 1. 8. 2005 v takovém rozsahu a s předpokladem hlášení masivních změn IRMM, aby byl daný postup pro producenty mléka maximálně výhodný a zároveň aby bylo možné kalkulovat i s přidělením restrukturalizační rezervy, která by producentům mléka zajistila další možnost navyšování jejich produkce mléka Nařízením Komise (ES) č. 927/2006, o uvolnění restrukturalizační rezervy podle čl. 1 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1788/2003 bylo vydáno v Úředním věstníku Evropské unie dne 23. 6. 2006 s platností od 1. 4. 2006.
31. Součástí rozhodnutí žalovaného byly následující tabulky: tabulka č. 1 – „*Stav rezervy pro dodávky*“, která obsahuje výši volné i blokované rezervy pro dodávky v jednotlivých časových obdobích od 1. 7. 2005 do 27. 12. 2005; zachycuje stav na začátku období; změny v průběhu jednotlivých období; stav na konci období; důvod změny a počty držitelů kvót i počty blokovaných držitelů IK; tabulka č. 2 – „*Stav rezervy pro přímý prodej*“, z níž vyplývá výše volné i blokované rezervy pro přímý prodej v jednotlivých časových obdobích od 1. 7. 2005 do 27. 12. 2005; zachycuje stav na začátku období; změny v průběhu jednotlivých období; stav na konci období; důvod změny a počty držitelů kvót i počty blokovaných držitelů IK; tabulka č. 3 – „*Přehled převodů a změn IK*“, uvádí přehled změn a počet převodů volné rezervy za jednotlivá časová období od 1. 7. 2005 do 27. 12. 2005.

IV.

Posouzení věci

32. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný na výzvu soudu ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. ve lhůtě neodpověděl.
33. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)].
34. Žaloba není důvodná.
35. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

36. Podle § 6 odst. 3 nařízení vlády č. 244/2004 Sb. rozdělovat rezervu lze jednou ročně, a to k 1. březnu příslušného kalendářního roku.
37. Podle § 6 odst. 4 nařízení vlády č. 244/2004 Sb. ve znění do 30. 11. 2007 Fond nejpozději do 60 dnů před datem uvedeným v odstavci 3 vyčlení část rezervy, kterou použije ke zvyšování stávajících, popřípadě přidělování nových individuálních referenčních množství mléka pro dodávky a individuálních referenčních množství mléka pro přímý prodej; informaci o vyčleněné části rezervy uveřejní Fond způsobem umožňujícím dálkový přístup.
38. Podle § 6 odst. 4 nařízení vlády č. 244/2004 Sb. v posledním znění Fond nejpozději do 60 dnů před datem uvedeným v odstavci 3 může vyčlenit část rezervy, kterou použije ke zvyšování stávajících, popřípadě přidělování nových individuálních referenčních množství mléka pro dodávky a individuálních referenčních množství mléka pro přímý prodej; informaci o vyčleněné části rezervy uveřejní Fond způsobem umožňujícím dálkový přístup.
39. Podle § 7 odst. 1 nařízení vlády č. 244/2004 Sb. žádost producenta o zvýšení stávajícího individuálního referenčního množství mléka, popřípadě přidělení nového individuálního referenčního množství mléka z části rezervy stanovené pro příslušný kvóťový rok podle § 6 odst. 4 musí být doručena Fondu nejpozději do 30 dnů před datem uvedeným v § 6 odst. 3 a to na formuláři vydaném Fondem.
40. Podle § 15 odst. 4 nařízení vlády č. 244/2004 Sb. právní vztahy vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení a práva a povinnosti z nich vyplývající se posuzují podle dosavadních právních předpisů, pokud toto nařízení nestanoví jinak.
41. Podle § 13a zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu se na rozhodování podle tohoto zákona se vztahuje správní řád, nestanoví-li tento zákon jinak.
42. Dle čl. 3 Preambule nařízení Rady ES č. 1788/2003 (dále jen „nařízení Rady“) je hlavním účelem režimu regulace odvětví mléka a mléčných výrobků snížit nerovnováhu mezi nabídkou a poptávkou na trhu s mlékem a mléčnými výrobky a strukturální přebytky vyplývající z této nerovnováhy, a tím dosáhnout lepší vyváženosti trhu. Za tímto účelem je členskému státu ES stanoveno vnitrostátní referenční množství mléka (čl. 10 Preambule). Součástí regulace je také vnitrostátní rezerva, která na základě objektivních kritérií umožní producentům získat doplňková množství nebo novým producentům umožní zahájit činnost. Do rezervy jsou převáděna všechna množství, jež z jakéhokoli důvodu nebyla nebo již nebudou individuálně přidělena (čl. 13 Preambule). Do vnitrostátní rezervy lze přispívat prostřednictvím plošného snížení všech referenčních množství nebo srážek z konečných převodů těchto množství (čl. 13 Preambule) nebo přerozdělením nevyužitého referenčního množství na vnitrostátní úrovni nebo mezi odběrateli (čl. 14 Preambule) nebo začleněním části převáděného množství referenčního množství (čl. 19 Preambule).
43. Členské státy stanoví v rámci národní kvoty jednotlivým producentům individuální referenční množství. Producent může mít k dispozici jedno individuální referenční množství nebo dvě tato množství, jedno pro dodávky a druhé pro přímý prodej. Změny z jednoho referenčního množství producenta na druhé může provádět pouze příslušný orgán členského státu na základě řádně odůvodněné žádosti producenta (čl. 6 odst. 1, 2 Nařízení Rady). Členské státy stanoví pravidla, která na základě objektivních kritérií sdělených

Komisi umožní přidělit producentům celé množství pocházející z vnitrostátní rezervy uvedené v článku 14 nebo část tohoto množství (čl. 6 odst. 1, 2 Nařízení Rady).

44. Z § 6 nařízení vlády č. 244/2004 Sb. plyne, že v souladu s čl. 14 a čl. 7 nařízením Rady (ES) č. 1788/2003 je proces regulace produkce a prodeje mléka realizován také pomocí institutu rezervy a to ve dvou fázích: ve vyčlenění (vytvoření dle nařízení Rady) rezervy a následném rozdělení (přidělení dle nařízení Rady) rezervy žadatelům.
45. V dané věci je mezi účastníky sporným nevyčlenění a nerozdělení rezervy IRMM v kvótovém roce 2005/2006, konkrétně ke dni 1. 3. 2006. Přičemž rezerva pro uvedený kvótový rok byla vyčleněna již ke dni 1. 8. 2005 na základě oznámení o vyčlenění rezervy RMM ze dne 30. 6. 2005 ve výši 4.897 tun pro dodávky a 54.903 tun pro přímý prodej. Zásadní žalobní námitkou byla nezákonnost a nepřezkoumatelnost určení záporné hodnoty stavu rezervy Fondem pro dodávky ke dni 27. 12. 2005, což ve svém důsledku vedlo k zamítnutí jeho žádosti.
46. Městský soud v Praze o předmětné žádosti žalobce o zvýšení IRMM pro dodávky dle § 6, § 7 odst. 1 nařízení vlády č. 244/2004 Sb. již třikrát rozhodoval. Přitom jak rozsudkem vydaným pod sp. zn. 10 Ca 179/2006, tak rozsudkem vydaným pod sp. zn. 7 A 225/2010 byla zrušena předchozí rozhodnutí žalovaného pro vnitřní rozpornost a nepřezkoumatelnost. Poslední zrušovací rozsudek pod sp. zn. 7 A 225/2010 žalovanému konkrétně vytkl, že jeho výpočet záporné hodnoty stavu rezervy pro dodávky ke dni 27. 12. 2005 byl mylný. Jednak soud zdůraznil, že ve správním spise absentují podklady pro určení aktuálního stavu volné rezervy, tudíž ve věci vyšel toliko z tvrzení správních orgánů. Přičemž samotné odůvodnění správních orgánů týkající se vyčíslení záporné hodnoty rezervy pro dodávky bylo postaveno toliko na tvrzení, že ke dni 27. 12. 2005 ještě nebyly potvrzeny převody IRMM Evropskou komisí.
47. V nyní posuzované věci byla výše uvedená výtka soudu o nesprávnosti výpočtu záporné hodnoty stavu rezervy ke dni 27. 12. 2005 rovněž zásadní žalobní námitkou. Soud z žalobou napadeného rozhodnutí zjistil, že žalovaný v něm sice setrval na správnosti svého názoru ohledně výpočtu záporné hodnoty rezervy pro dodávky ke dni 27. 12. 2005. Nicméně jej v napadeném rozhodnutí srozumitelným a logickým způsobem vysvětlil tak, že v roce 2005 se jednalo o mimořádný postup maximálního uvolnění restrukturalizační rezervy pro rozdělování ke dni 1. 8. 2005 v takovém rozsahu a s předpokladem hlášení masivních změn IRMM, aby byl daný postup pro producenty mléka maximálně výhodný a zároveň aby bylo možné kalkulovat i s přidělením restrukturalizační rezervy, která by producentům mléka zajistila další možnost navyšování jejich produkce mléka Nařízením Komise (ES) č. 927/2006, o uvolnění restrukturalizační rezervy podle čl. 1 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1788/2003 bylo vydáno v Úředním věstníku Evropské unie dne 23. 6. 2006 s platností od 1. 4. 2006. Žalovaný konkrétně uvedl, že od září 2005 docházelo v České republice k masivnímu počtu vyžádaných změn IRMM přímého prodeje na IRMM pro dodávky dle čl. 6 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1788/2003 a dle čl. 3 nařízení Komise (ES) č. 595/2004 a dle § 10 nařízení vlády, které byly rozhodnutím Fondu potvrzeny. Evropská komise je v souladu s čl. 8 nařízení Rady (ES) č. 1788/2003 a s čl. 2 nařízení Komise č. 595/2004 schválila nařízením Komise č. 832/2006 až v červnu 2006, a to retroaktivně. Změnou tohoto stavu, tj. uznáním všech požadovaných změn a jejich zpětného potvrzení ze strany Evropské komise pro kvótový rok 2005/2006, stanovením nového rozdělení vnitrostátního referenčního množství mléka na dodávky a přímé prodeje pro rok 2005/2006 (až po termínu vyhlášení části rezervy pro přidělování IRMM), došlo

konkrétně k tomu, že ke dni 27. 12. 2005, kdy dle § 6 odst. 4 nařízení vlády lze rozdělovat rezervu pro navyšování stávajících IRMM či přidělování nových IRMM, byla výše rezervy pro dodávky přechodně záporná, tj. – 61 485 182 kg. Soud konstatuje, že v přílohách žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl bilanci rozdělení rezervy pro dodávky (tabulka č. 1) a rezervy pro přímý prodej (tabulka č. 2) podle jednotlivých měsíců, a to ode dne 1. 7. 2005 do dne 27. 12. 2005; přičemž veškeré údaje uvedené v tabulkách zcela korespondují s údaji obsaženými v žalobou napadeného rozhodnutí. Soud se proto již neztotožnil s žalobní námitkou nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti výpočtu záporné hodnoty rezervy ke dni 27. 12. 2005. Naopak soud jako správné a v souladu se zákonem posoudil odůvodnění žalovaného, že ke dni 27. 12. 2005 se rezerva nacházela přechodně v záporných číslech, čímž nebylo možné vyčlenit reálnou část rezervy pro navýšení stávajících IRMM či přidělování nových IRMM ke dni 1. 8. 2005.

48. Taktéž žalovaný řádným způsobem odůvodnil, proč ke dni 1. 8. 2005 přistoupil k úplnému rozdělení rezervy pro dodávky mléka. Žalovaný poukázal na následující důvody, jež vedly k úplnému rozdělení rezervy pro dodávky. Jednak uvedl, že došlo ke specializaci producentů na chov čistě mléčných plemen s rostoucí užitkovostí, což si vyžádalo další navýšení stávajících IRMM tak, aby v případě jejich překročení byly sankce pro producenty minimální, tzn., aby překročení stanoveného limitu producenta bylo také minimální. V novele nařízení vlády č. 244/2004 Sb., byl stanoven druhý termín pro přidělení IRMM z rezervy ke dni 1. 8. 2005 tak, aby mohla být rezerva rozdělena v maximální výši a producenti měli dostatek času na provedení změny přímého prodeje na dodávky mléka, neboť kvóta přímého prodeje byla vysoká, u přímého prodeje nehrozilo překročení IRMM - na rozdíl od IRMM pro dodávky mléka. Počítalo se rovněž s tím, že dojde k masivním převodům kvóty přímého prodeje na kvótu dodávkovou, která neměla tak velké objemy v rezervě a nepokrývala potřeby producentů mléka a zároveň, aby producenti mléka nemuseli ve velkém omezovat či likvidovat stáda dojníc. Jednalo se o postup maximálního uvolnění mléka z rezervy a umožnění následných masivních převodů, jež nebyly běžné. Evropská komise uvolnila restrukturalizační rezervu proto, že statistické údaje o výrobě ukazovaly, že rostoucí část mléčné výroby je uváděna na trh v rámci dodávek a snižující se část produkce v rámci přímých prodejů. Proto Fond podpořil masivní změny přímých prodejů na dodávky. Žalovaný s odkazem na podrobné údaje uvedené v tabulkách k rozhodnutí objasnil změny v objemech rezerv. Uvedl, že se rezervy dělily na část volnou a část blokovanou (viz příloha rozhodnutí). Volná část rezerv se zvyšovala o části individuálních kvót mléka (15 % odvod) odejmutých v rámci administrace převodů kvót; o výši nenaplněné kvóty, která byla zjištěna v rámci vyhodnocovacího procesu plnění kvót v jednotlivých kvótových letech (nesplnění kvóty na 70 %); dále o výši kvót uložených v „blokované rezervě“, u nichž uplynula blokáce 24 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí a odejmutí kvóty producentovi. Blokovaná část rezerv se zvyšovala o množství mléka, které bylo producentům odejmuto na základě jejich oznámení o ukončení produkce mléka. Po uplynutí 24 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí o odejmutí kvóty se snížila blokovaná rezerva o toto množství, které bylo převedeno do volné rezervy.
49. Žalobce namítal nesoulad jednání Fondu s § 6 odst. 4 nařízení vlády č. 244/2004 Sb., neboť dle žalobce Fond byl povinen ve stanovené lhůtě vyčlenit část rezervy, což vyčleněním nulové rezervy nesplnil, soud však ani tuto námitku žalobce nesdílí. Soud ohledně této námítky odkazuje na její pregnantní vypořádání Městským soudem v Praze v rozsudku pod sp. zn. 7 A 225/2010, kde tento uvedl, že: „V době vyhlášení „druhé“ rezervy pro kvótový

rok 2005/2006 dne 27. 12. 2005 nařízení vlády č. 244/2004 Sb. v § 6 odst. 4 stanovilo, že Fond vyčlení část rezervy, kterou použije ke zvyšování stávajících, popřípadě přidělování nových individuálních referenčních množství mléka pro dodávky a individuálních referenčních množství mléka pro přímý prodej. Teprve s účinností od 1.12.2007 stanovil § 6 odst. 4 nařízení vlády, že Fond může vyčlenit část rezervy. V souladu s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, dle kterého lze státní moc uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví, je třeba znění nařízení vlády - Fond vyčlení část rezervy vykládat ve smyslu povinnosti Fondu takto učinit, jsou-li dány objektivní podmínky pro takový postup a to volné referenční množství mléka rezervy v rámci národní kvóty (dávky dle nařízení Rady (ES) č. 1788/2003).“ Soud na shora uvedený právní názor plně odkazuje, zcela se s ním ztotožňuje a zdůrazňuje, že Fond měl povinnost ve stanovené lhůtě vyčlenit část rezervy, ale pouze za předpokladu, že v rozhodné době pro její vyčlenění zde existovaly objektivní podmínky k takovému postupu; tj. za situace, kdy Fond eviduje v rezervě volné referenční množství mléka v rámci národní kvóty. Rozhodně však nelze vykládat povinnost Fondu vyčlenit část rezervy ve smyslu § 6 odst. 4 nařízení vlády č. 244/2004 Sb., jako bezvýhradnou.

50. Dále žalobce namítal nesrozumitelnost a nedostatečné odůvodnění podkladů, které si Fond k rozhodnutí ve věci obstaral. Soud předesílá, že žalobce námitku formuloval velmi obecně. Nevyplyvá z ní, jaký konkrétní podkladový materiál je ze strany žalobce napadán. Soud však zdůrazňuje, že podstatným pro rozhodnutí v dané věci bylo doplnění podkladů, k němuž došlo až po vydání rozhodnutí Fondu. K tomuto doplnění přistoupil žalovaný na základě zrušovacího rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 7 A 225/2010, a nově byly do správního spisu doloženy přílohy, tj. tři tabulky, v nichž byla zachycena podstatná data pro vývoj objemu rezervy dodávek a přímého prodeje v rozhodném období. Soud tak posoudil tuto námitku žalobce jako ryze účelovou.
51. K výtce vnitřní rozpornosti tvrzení správních orgánů ohledně na jedné straně uvedené výše hodnoty rezervy jako záporné, a na straně druhé výše nepatrného množství rezervy, soud uvádí, že v nyní přezkoumávaných správních rozhodnutích a ani v nedílných přílohách žalobou napadeného rozhodnutí nenalezl k rozhodnému datu dne 27. 12. 2005 vyčíslení výše rezervy v „nepatrném množství“, nýbrž pouze v záporné hodnotě částku – 61 485 182 kg. Výtce vnitřní rozpornosti tak má soud za nedůvodnou.
52. Žalobce namítal nedostatečnost a opožděnost žalovaným vyhotovených tabulek, rovněž namítal, že z tabulek nevyplyvá „nulová hodnota“ rezervy IRMM k rozhodnému datu. Soud ani tuto námitku neposoudil jako důvodnou. Jednak žalovaný vyhotovením předmětných tabulek vyhověl závaznému právnímu názoru Městského soudu v Praze v rozsudku sp. zn. 7 A 255/2010, jímž byl zavázán řádným způsobem doplnit a doložit podstatná tvrzení v rozhodnutí, a to ohledně jím uvedeného množství výše rezervy IRMM. Tabulky tvoří nedílnou součást žalobou napadeného rozhodnutí a jednotlivé údaje v nich uvedené zcela korespondují s tvrzeními žalovaného obsaženými v žalobou napadeném rozhodnutí. Pokud žalobce vytýkal tabulkám jejich nedostatečnost, učinil tak pouze v obecné rovině a soud v jejich obsahu žádnou nedostatečnost nenalezl. Taktéž soud nesdílí námitku žalobce týkající se opožděnosti vyhotovení tabulek. Jak již bylo uvedeno výše, žalovaný tabulky vyhotovil právě na základě podnětu soudu; tudíž musely být vyhotoveny až následně a plynutí času na údaje obsažené v tabulkách neměly žádný vliv. Soud v tomto postupu žalovaného nespatřuje žádné pochybení; navíc žalobce opět neuvedl, z jakého důvodu považuje časovou prodlevu při jejich vyhotovení za nesprávnou. Soud tedy

neshledal v tabulkách žádnou obsahovou nedostatečnost ani časovou opožděnost, jež by měly za následek jejich znevěrohodnění. Soud proto má z tabulek za osvědčené stav rezerv IRMM jak pro dodávky, tak pro přímý prodej za celé rozhodné období; navíc v tabulce č. 3 žalovaný podrobně vypsál i přehled převodů a změn, které ovlivnily výši volné rezervy. Soud souhlasí se žalobcem, že ani z jedné tabulky nevyplývá „nulová hodnota“ rezervy k rozhodnému datu. Žalovaný však netvrdil, že by k datu 27. 12. 2005 byla vypočtena hodnota rezervy ve výši 0 kg, nýbrž uvedl její konkrétní číslo, byť v záporné hodnotě. Tvrzení Fondu o vyhlášení „nulové rezervy“ je třeba chápat tak, že na straně Fondu nebylo evidováno žádné množství rezervy, které by bylo možné k datu 27. 12. 2005 vyčlenit a rozdělit mezi zájemce.

53. Soud nesdílí ani námitku žalobce týkající se odlišného postupu Fondu při vyčleňování rezervy ke dni 1. 8. 2005, než jak bylo provedeno ke dni 1. 3. 2005. Soud poukazuje na odůvodnění této námitky žalovaným, jenž vysvětlil, že ke dni 1. 8. 2005 měl k dispozici pro vyčlenění značnou část volné rezervy, kterou bylo možné použít. Naopak pro vyčlenění rezervy pro rozdělování ke dni 1. 3. 2006 nebylo možné vyčlenit žádné volné množství, neboť volná rezerva nebyla žádná. Soud shrnuje, že postup Fondu byl při vyčleňování rezervy sice stejný, avšak podstatně odlišným byl vysoký rozdíl v množství volné rezervy, kterou bylo možné pro vyčlenění a rozdělení použít. Žalovaný předloženými tabulkami řádným způsobem doložil, z jakých konkrétních objektivních skutečností při vyčlenění rezerv v rozhodném období vycházel, tj. z konkrétních údajů o množství volných, blokových rezerv pro dodávky a pro přímý prodej; rovněž tak vysvětlil, proč bylo přistoupeno k úplnému rozdělení rezervy pro dodávky a pro přímý prodej ke dni 1. 8. 2005.
54. Soud k tvrzení žalobce, že Fond vypočetl množství volné rezervy jako „nepatrné“, čímž byla založena povinnost Fondu určité volné referenční množství mléka vyčlenit, uvádí, že tvrzení o „nepatrném“ množství volné rezervy není obsaženo v odůvodnění správních rozhodnutí ani nevyplývá z údajů o stavu výše rezerv v tabulkách. Pokud tímto slovním spojením argumentoval žalovaný ve vyjádření k žalobě, pak soud uvádí, že tvrzení obsažená ve vyjádření žalovaného k žalobě nepodléhají soudnímu přezkumu, tudíž se k nim soud nebude vyjadřovat.
55. Námitku žalobce, že pokud se ke dni 1. 9. 2005 vyskytovala hodnota „kladné“ rezervy u Fondu, pak musela být i „kladná“ hodnota rezervy ke dni 27. 12. 2005, má soud za obecně formulovanou a účelovou. Uvedené tvrzení žalobce není nikterak blíže vysvětleno a ani ničím doloženo. Soud proto rovněž jen v obecné rovině opakuje, že má hodnoty stavu rezerv za prokázané a řádně osvědčené tabulkami žalovaného.
56. Žalobce vytýkal žalovanému rozpor v tvrzeních o výši rezerv uvedených jak v Informaci Fondu ze dne 14. 8. 2007 pod č. j. SZIF/2007/02480265, tak v Situační zprávě. Konkrétně žalobce poukázal na to, že dle Informace Fondu ze dne 14. 8. 2007 činila ke dni 31. 7. 2005 výše rezervy pro dodávky 4 892 629 kg; přitom k následujícímu dni 1. 8. 2005 byla podle Situační zprávy vyčleněna z celkové rezervy k přidělení část 4 897 t; z čehož žalobce dovodil, že dle uvedených podkladů byla z celkové rezervy podle žalobce vyčleněna část větší, než činila celková rezerva. Soud se neztotožnil ani s touto námitkou žalobce a odkazuje na odůvodnění žalovaného v žalobou napadeném rozhodnutí, kde žalovaný vysvětlil, že rozhodné datum pro vyhlášení objemu z rezervy, které bylo určeno pro přidělování ke dni 1. 8. 2005, byl stav volné rezervy ke dni 30. 6. 2005 (tj. den, kdy Fond vyhlásil objem rezervy určené ke zvýšení stávajících a přidělení nových IRMM mléka, aby

bylo naplněno ustanovení o včasném vyhlášení tohoto množství, tzn. nejpozději 60 dnů přede dnem 1. 8. 2005). Operace s IRMM prakticky ze dne na den ovlivňují výši rezervy, je proto reálné, že její výše byla ke dni 31. 7. 2005 a ke dni 1. 8. 2005 rozdílná, což je doloženo údaji v tabulce č. 1. Žalovaný dále uvedl, že Situační zpráva byla publikována až po ukončení kvótového roku 2005/2006, tj. po komplexním vyhodnocení celého kvótového roku včetně akceptovaných změn IRMM Evropskou komisí (úprava rozdělení vnitrostátních kvót na dodávky a přímý prodej s ohledem na převody IRMM pro dodávky a přímý prodej, které si vyžádal producent). Nelze tak bez dalšího přistoupit k pouhému porovnávání dat plynoucích ze Situační zprávy, jelikož v ní nejsou obsažena aktuální data, jimiž disponovaly správní orgány v okamžiku rozhodování.

57. Soud tedy konstatuje, že neshledal žalobcem uplatněné námitky důvodnými; žalobou napadené rozhodnutí proto posoudil za souladné se zákonem a řádně odůvodněné, jelikož se žalovaný zcela jednoznačným a vyčerpávajícím způsobem vypořádal se všemi žalobcem v odvolání uvedenými námitkami.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

58. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, základními zásadami správního řízení, dále soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
59. Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. června 2020

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.